

POVIJESNA NOTICA

Uzbuđljiva novovalna priča

TRIDESET GODINA TROTAKT PROJEKTA, JEDNOG OD NAJAVAŽNIJIH BANDOVA DOMAĆEG NOVOG VALA

Povodom tridesete obljetnice osnutka Trotakt projekta, skupine koja je Metković iznijela na ondašnju državnu rock-scenu, zamolili smo metkovskoga Zagrepčanina Juricu Ilića da osvježi svoja sjećanja na dane kada je prvi put u redakciji Poleta čuo da se i iz njegova rodnoga grada valja neki novi val.

Piše: JURE ILIĆ

Bio je ponedjeljak, u ranu jesen, na početku osamdesetih godina. U redakciji omladinskog lista *Polet* u Savskoj 5, susjedni ulaz do zagrebačkih vatrogasnica, tipična užurbana atmosfera, vrijeme je kolegija, nakon pregledavanja novog broja.

- Oni tvoji su izvrsni – dobacio mi je u prolazu Boro Kokan, glazbeni urednik tada najvažnije i najcenjenije glazbene rubrike u bivšoj državi. Jer novi val je upravo bio na vrhuncu. Zagreb je bio London istoka, a *Polet* njegov *New Musical Express*. Subkultura je cvjetala usprkos socijalizmu, borcima i cekajima. I supkulturni, kako je netko tada rekao...

- Koji su moji?
- pitao sam iznenaden.

- Pa *Trotakti* – nasmijao se Kokan, noseći pod rukom kutiju od cipela u kojoj su bile sve njegove dragocjene kasete, što su pristizale u *Polet* na veliki YURM natječaj. A YURM je bila skraćenica YU rock momenta, velike glazbene manifestacije koja je promovirala nove, zanimljive bande i osiguravala im medijsku promociju u *Poletu* i drugim omladinskim listovima, nastupe u zagrebačkim klubovima i podršku prema "velikim" izdavačima.

- Koji *Trotakti*? - nisam ni sam vjeroval da ne znam o čemu se radi.

- *Trotakt projekt* – dobacio je Mladen Vukmir, rock kritičar s već velikim stazom u Poletu. Učinilo mi se da i on ima isti sjaj u očima kao i Kokan, već na sam spomen čarobnog imena *Trotakt projekt*. Obojica su bili u YURMU do grla, bili su organizatori, pisci tekstova, članovi žirija i stvarno najupućeniji u tadašnju situaciju u domaćoj glazbi. Jer, teško je tada bilo snimiti demo-kazetu, čak i sastavima iz velikih gradova, a kamoli u Metkoviću. A u Polet ih je pristiglo nekoliko stotina!

Jedva sam čekao da završi kolegij i dao se u telefoniranje. Bilo mi je jasno kad sam saznao da iza svega stoji Jurica Popović. Već je odavno želio svirati, mislim i da je otišao u srednju školu u Splitu, kako bi u tome uspio. Pop je bio jedan od većih diskofila u širem okružju, on i njegov susjed Matko Brljević (kasnije završio režiju i danas živi u SAD-u) imali su veliku i vrlo specifičnu kolekciju ploča.

drugi gitarist.

Kad je Pop saznao da se raspitujem o *Trotaktima*, preko prijatelja Nina Marušića zamolio me da ništa ne poduzimam u redakciji *Poleta* za njih, žečeći vidjeti hoće li njegova glazba biti dovoljno kvalitetna da uspije sama bez ičije pomoći.

I tako je doista i bilo. Boro Kokan i Mladen Vukmir bili su toliko oduševljeni novim zvukom *Trotakt projekta*, da su ih izabrali u finale, što je značilo sviranje u Lapidariju i veliki tekst u Poletu.

Po čemu je *Trotakt* bio drukčiji od drugih? Najprije, zvučali su drukčije: čvrst ritam basa i bubnjeva, melodične farfisa ili casio klavijature, minimalistički gitarski rifovi i specifičan baršunasti Franci-kin vokal, koja se već napjevala u metkovskoj folklornoj skupini. Zatim, bili su drukčije obučeni, jer se za izgled i *obleku* skupine brinula baš Matija, a grupa je bila najbolji pokazatelj njenog kreatorskog talenta. Potom, Popovi tekstovi bili su autentični, nosili su sjetu urbanog mladića u potrazi za nečim novim i drukčijim od sumorne sive soc-stvarnosti.

Jednom me Pop upitao može li iskoristiti neke stihove iz moje pjesme "Kasno popodne u mrtvoj sezoni". Meni se svidjalo da se i njemu sviđa, pa su tako i moji stihovi postali djelić pjesmarice *Trotakta*. Ali, bilo je strahovito važno da

Jure Pop, s djevojkom Francikom, kako smo svi zvali Matiju Vujiću, okupio je mlađu ekipu metkovskih glazbenika i formirao – *Trotakt projekt!* Matija je pjevala, Pop je svirao gitaru i skladao, a uz njih su bili i izvrsni basist Jašar Murtezani, odličan klavijaturist Zlatko Volarević Dilajla (koji je kasnije bio član Đavola i Crvene jabuke), živahni bubnjar Amri Leontenko i pouzdani Blaško Mijić, kao

su Pop, Matija i društvo *Trotakt* zamislili kao multimedijalni projekt. Uz njih su u bandu bili i arhitekt, akademski slikar, crtač stripova, filmski kamerman i glumac. Tako su nastajali video spotovi Šime Strikomana, fotografije Nikole Vučkovića itd. S njima je kao gost-gitarist svirao i Ivo Miličević, za prijatelje Brada, koji je danas tajnik Likovne akademije na Širokom Brijegu.

POVIJESNA NOTICA

Jedan od presudnih trenutaka u karijeri skupine bio je tekst Ane Lendvaj, ugledne modne novinarke Večernjeg lista, koja je prva u etabliranim novinama objavila tekst o talentiranoj kreatorici Matiji Vujić, određujući joj životnu karijeru, koju je ona dalje živjela paralelno s onom pjevačkom.

Valja spomenuti da su *Trotakti* bili suvremenici posve relevantnih skupina poput *Haustora*, *Gustafa*, *Katarine II*, *Laibacha*, *Električnog orgazma*, *Leta 3* i drugih. Nastupali su u Lapidariju, Kulušiću, jednom su čak napravili turneju po zagrebačkim klubovima i studentskim domovima, gostovali u drugim gradovima. Publika ih je voljela i slušala, a danas to tako

ne izgleda jer su iza njih ostale tek rijetke singlice za *Jugoton*, na kojima zapravo nije njihova tipična glazba u vrlo otvorenim formama i dužinama, nego vesele hitoidne pjesmice. Čini se zapravo da su Pop i družina bili ispred svog vremena i da ih urednici u diskografskim kućama

jednostavno nisu shvatili. A njihov originalni zvuk i glazba mogli bi i danas biti uzbudljivi baš kao i prije trideset godina.

Skupina se pomalo umorila od čekanja na album i veliku promociju, pa su članovi pomalo otpadali, a kad su ostali samo Pop, Matija i Jašar stvorena je skupina *Gracija*, jedna od najboljih u domaćoj disco/world glazbi, s nekoliko velikih nacionalnih hitova, popr. Linđe i Ere. I koliko god to zvučalo drukčije od novovalnog *Trotakta*, privlačnost Matije i Popa još uvijek traje, ne samo prema publici, nego i međusobno.

A oni i dalje žive prema svim načelima *Trotakta* projekta, kojeg su sami zamislili i dosljedno ga provode.

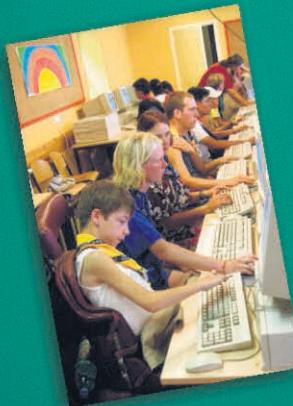

UDRUGA OSOBA S INVALIDITETOM "PRIJATELJ"

Sportska bb, 20350 METKOVIĆ • Tel/fax: 020 680 090 - E mail: utim@du.t-com.hr

DRUGA GODINA PROVOĐENJA PROGRAMA

INTENZIVNIJE UKLJUČIVANJE OSOBA S INVALIDITETOM NA TRŽIŠTE RADA

INFORMATIČKE RADIONICE PRILAGOĐENE OSOBAMA S INVALIDITETOM
EDUKACIJSKE RADIONICE ZA RAD S GLINOM, GIPSOM, PARAFINOM

**UNAPRIJEDI SVOJE ZNANJE, STEKNI NOVE VJEŠTINE
EDUCIRAJ SE - BUDI KONKURENTAN - NE BUDI PASIVAN**

Partneri u realizaciji programa: GRAD METKOVIĆ, CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB METKOVIĆ, HRVATSKI ZAVOD ZA ZAPOŠLJAVANJE - ISPOSTAVA METKOVIĆ

Uz pokroviteljstvo MINISTARSTVA ZDRAVSTVA I SOCIJALNE SKRBI, UPRAVA ZA SOCIJALNU SKRB